

27-02-2019 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἦχος ὧ Πα

Ἰ̣ε̣ρ̣^Μ ^ΠΘε̣ ος Κυ̣ ρι̣ ος και̣ ε̣ πε̣ φανεν̣ η̣ μιν̣ ^Δ
ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣ εν̣ ο̣ νο̣ μα̣
τι̣ Κυ̣ ρι̣ ου̣ ^Π ^π
^γ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^Π ^πΘε̣ ος Κυ̣ ρι̣ ος και̣ ε̣ πε̣ φανεν̣ η̣ μιν̣ ^Δ
ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣ ^Δεν̣ ο̣
νο̣ μα̣ τι̣ Κυ̣ ρι̣ ου̣ ^Π ^π
^γ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ♯ Πα

Χ Π
π ρ
Ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
π ρ
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα
Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χ Π
Δ
Οι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκ λυ τρου με νοι τω σταυ ρω του υι ου

σου εν παντι φρουρου μενοι ^πκα τα χρεος
σε πααντες ^Δευ σε βωσμεγαλυνομε ^πε εν ^π

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

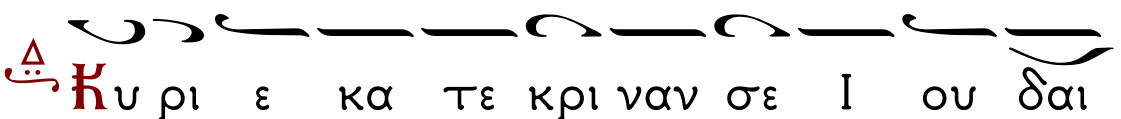
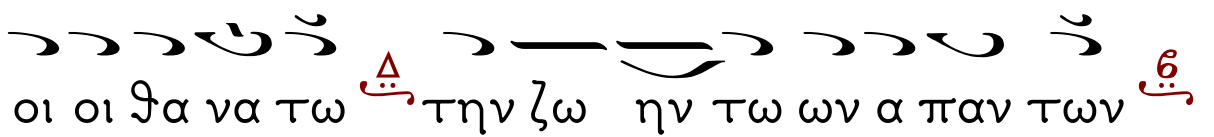
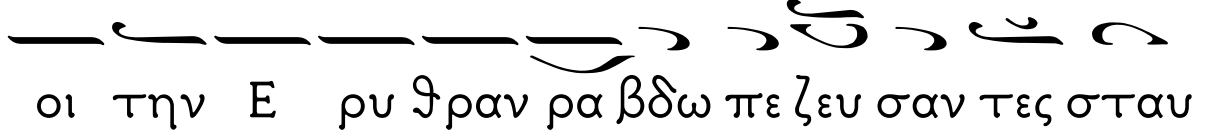
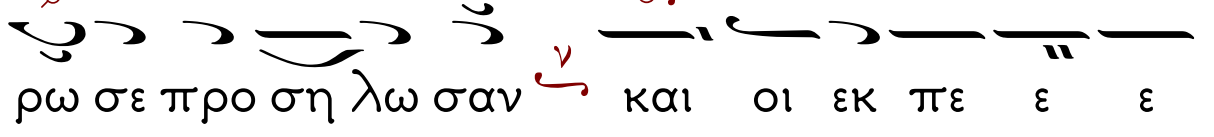
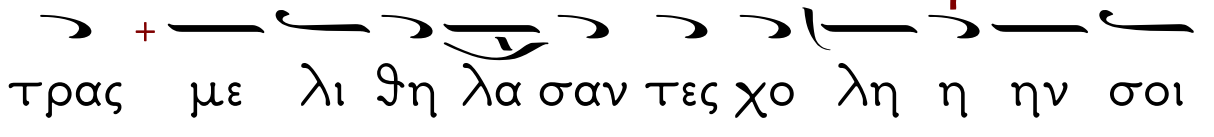
Ἦχος λ̣ π̣ Βοῦ —

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν, τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ
του οὐ Σταυρου σου τα θεμέλια ἐσα
λεύθησαν του θανατου Κυρι ε
ον γαρ κα
τέπιε ποθῳ ὁ Ἀδης ἀπέλυσε
τρόμομω εδειξας ἡμιν το σωτηριον
σου Ἀ ἀ γι ε και δοξολογουμεν σε
Υι ε Θεου ελεησημας

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

 Κυ ρι ε κα τε κρι ναν σε Ι ου δαι

 οι οι θα να τω την ζω ην τω ων α παν των

 οι την Ε ρυ θραν ρα βδω πε ζευ σαν τες σταυ

 ρω σε προ ση λω σαν και οι εκ πε ε ε

 τρας με λι θη λα σαν τες χο λη η ην σοι

 προ ση νε γκαν αλλ ε κων υ πε μει νας ι να

η μας ε λε ευ θε ρω σης ^Δ της δου λει ας του
ε χ θρου Κυ ρι ε δο ο ζα σοι οι ⁶ ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἦχος πλ. β' Σταυροθεοτοκίον

Ἡ σὲ κυήσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη,
ἐν τῷ Σταυρῷ σὲ δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὀρῶσα,
ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε
θρηνωδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς
παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

^Δ **Ἡ** σε κυ η σα σα Χρι στε α ει παρ
θε νος Κο ο ο ρη ^Δ εν τω σταυ ρω σε δι η
μας υ ψω θεν τα ο ρω σα ^Δ ε τε τρω το
λυ πης ρομφ αι α την ψυ χην ^γ και εκ λαι αι ε
θρη νω δου σα μη τρι κως ^γ Αυ της ταις πα
ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας Κυ ρι ε του

ου ε λεους

Δ

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Ἦχος πλ. β'

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον·
ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου
σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν
ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε φιλάνθρωπε.

Χ^Δ M Δ
Δ Σή με ρον το Προ φη τι κον πε πλη ρω

ται λο γι ον Δ ἰ δου γαρ προ σκυ νου μεν εις

τον το πον ου ε στη σαν οι πο ο δεσ σου Κυ ρι

ε Δ και ξυ λου σω τη ρι ας γευ σα με νοι Δ

των εξ α μαρ τι ας κακων ε λευ θε ρι ας ε

τυ χο μεν Δ πρε σβει αις της Θε ο το κου μο ο

νε φι λαν θρω πε ε 6. Δ.

Στιχ. Ο δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ο Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δ. Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε η γι α σται

6. εν αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα Δ.

τοις προ σκυ νου σιν εν α α μαρ τι αις 6. δι

αυ του σοι προ σπι πτο μεν ε λε η σον η μας

6.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος πλ. β'

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Εν ξύλῳ βλέπουσα νεκρόν, κρεμάμενον ἡ Παρθένος Θεόν, ὃν ἔτεκε σαρκί, θρηνωδοῦσα

ἐβόα· Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου, Ὑἱ ἐκπλήττομαι, πῶς ὥς κατάκριτον Σταυρῷ, προσήλωσαν οἱ ἄνομοι, τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Ἦχος πλ. β' . Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθοράν, ἐν Ἐδὲμ τῷ Γενάρχη. Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν, ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ, ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὔρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ. ὦ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^Β
ⲕ̅ ⲁⲗⲗⲉ ⲧⲓ ⲕⲟⲛ ⲁ ⲓⲱ ⲛⲁ ⲩ ⲡⲟ ⲙⲉ ⲓⲛ ⲁⲛ

τες οι Α γι οι ^Δ και τα βρα βει α της νικης πα
 ρα σου κο μι σα με νοι ⁶ κα τη ρ γη σαν τας
 ε πι νοι οι ας των πα ρα νο μων ⁶ ε δε
 ζαν το τους στε φα α νους της α φθαρσι ας ⁶
 δι αυ των ο Θε ος δυ σω που με νος δω ρη
 σαι η μιν το με γα ε λε ο ος ⁶ ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β' Σταυροθεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέοντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^Δ Θε ο το κε Πα ρ θε νε ι κε τευ ε
 το ον Υι ον σου ^Δ τον ε κου σι ως προσπα γεν

τα εν Σταυρω ^{6.} και αναстанτα εκ νε
κρων ^{Δ.} Χριστον τον Θεον ημων ^{Δ.} σωθηναι
τας ψυχας ημων ^{6.}

Ὁ Ν' ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Κανὼν Σταυρώσιμος,

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμός

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡτὰς παλάμας ἀπλώσας ἐπὶ Σταυροῦ, ἡγκαλίσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βροτούς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ὁμοούσιος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ Σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθέν, καὶ εὐρὼν συνέταξας αὐτό, ἀπλανέσιν Ἰησοῦ, δόξα τῷ κράτει σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, προξενήσης Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν Σταυρῷ, καὶ ὀρῶσα σείεται ἡ γῆ, θρηνωδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ προμήτωρ θάνατον, ἐπεισῆξεν ἀλλ' αὐτή, τὴν ζωὴν κυήσασα Ἀγνή, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώωσας. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἀγνήν, καταφεύγω. Βοηθός, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπά, Θεοτόκε ἴασαι, τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Κανών τοῦ μηναίου

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθείς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικάς, ἀπεκρούσω Ὅσιε, Θεῶ, ἐπινίκιον ὥδὴν ἀνακρουόμενος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαιδρόν, τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβεία συγκραθέν, ἀρετῆς εἰκόνισμα λαμπρόν, ἐν σοὶ Ὅσιε, τρανῶς ἀπηκριβώσατο.

Δόξα...

Υπερφυεῖ δαδουχία καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐγκρατῶς ἐμάραντας βοῶν· ἐπινίκιον ὥδὴν τῷ Παντοκράτορι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἀγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείνασα.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρεΐα πίστιν ὑπεδέχοντο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μανεῖς ὁ ἄδικος λαός, σὲ τὸν δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτούς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρός, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραῖον κάλλει σὲ Υἱέ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων, καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ἦχος πλ. β'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθής, ὁ τὸ αἷμά σου
Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμὲ ἐπὶ
Σταυροῦ, κενώσας διὰ τῆς σέ, κυησάσης
οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.(Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ θεογενεσίᾳ
ἐκουσίως εἰς πάθη, ὠλίσθησα χαλεπά· διό σε
Θεοῦ Ναέ, ἱκετεύω, Δέσποινα βοήθει μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτή, οὐρανίου
παστάδος, ποιήσον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ
σκέπῃ σου, ὡς ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ' ἐκάστην,
πόθῳ σε γεραίροντα.

Κανών τοῦ μηναίου

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Coῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς πίστεως
ζήλῳ, πυρπολουμένη Μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν
πικράν, μανίαν καὶ τὸν θυμόν, Θεοφόρε,
κραταιῶς διέλυσεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκείοις αἵμασι βαφεῖς, τῶν Μαρτύρων
τοὺς ἄθλους, ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς
τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ὑπομείνας,
καρτερικῶς Προκόπιε.

Δόξα...

Ὑπέστης Ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας
ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων
τὰς ὁρμὰς ἀνδρείως ὑπενεγκών, θεοφρόνως,
πάνσοφε Προκόπιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Coφία Λόγος τοῦ Πατρός, ὁ πρὸ πάντων
αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορρήτως
σαρκωθεῖς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, Θεοτόκον
ταύτην ἀπειργάσατο.

Ὡδὴ γ',
τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμός.
Πλ. β'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ
στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας
σου».

Ἦχος λ' Βου

Οὐκ εστιν Ἀγιος ὡς συ Κυριε
ο Θεος μου ο υ ψωσας το κε ρας των πι
στων σου α γα θε και στε ρε ω σας η μας
εν τη πετρα της ο μο λο γι ας σου ου ου

Κάθισμα Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Ἀσώματος ἐν βίῳ ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν,
καὶ ἔνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαιτος,
τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεὶς, τῷ σοὶ
ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον οἰκῶν,
τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γήϊνος· Δόξα τῷ
εὐδοκήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν
παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ, τὴν
πλευρὰν ὀρυγέντος, ἥ Πάναγνος ὠδύρετο
πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτόν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ,
δόξα σου τῇ χρηστότητι, δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ
σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐωσφόρον σήμερον ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη
ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλύν, διασκεδάζει
τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἔνδοξε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ
Δεκαπολίτου.

Στίχοι

Οὐδέν, Δεκαπολίτα, γῆς πᾶσαι πόλεις,
Πρὸς τὴν νοητὴν, ἔνθα περ τάττη, πόλιν.
Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα
κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ, Ἄρχοντος,
βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Φῶτισμα μέλλων ἐκγελᾶν, γελᾶς πλάνην,
Πλυθεὶς δὲ Γελάσιε, ἐκτέμνη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θαλλελαίου.

Στίχοι

Ὁ Θαλλέλαιος φαιδρῶς, ἥκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ
συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἀρματίου, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Γήρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου,
Ὅν περ θανόντα Πρύτανις στέφους στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νήσιος βουνεύροις
τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχοι

Νεύροις βοείοις Νήσιος πάσχων φέρει·
Νευρούμενος γὰρ τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Οἱ Ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Ἀσκληπιὸς
Ἰάκωβος καὶ Τιμόθεος οἱ ἐν Καισαρείᾳ ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. β'.

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ,, μόνω τῷ βούλεσθαι· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' π' Βου

Ἀι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νου μεν τον Κυ ρι ον

Ἐκ φλο γος τοις ο σι ι ι οις δρο

σον ε πη γα σας και δι και ου θυ σι αν

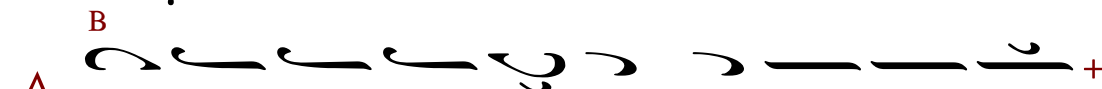
υ υ δα τι ε φλε ξας α παν τα γαρ δρας

Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι σε υ πε ρυ

ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α
ας

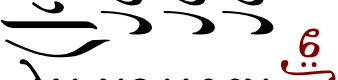
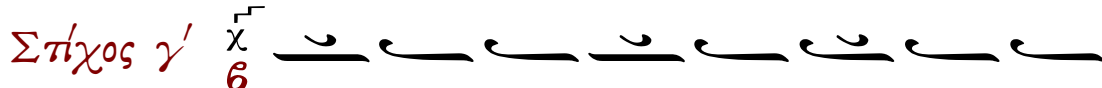
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

 δου γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με

 πασαι αι γε νε αι

  την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

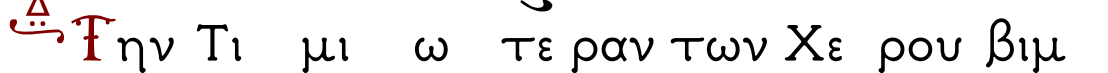
 κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

 λυ νο με εν

 Σπύχος γ'   **Ο** τι ε ποι η σε μοι με

 γα λει α ο Δυ να τος και α γι ον

 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

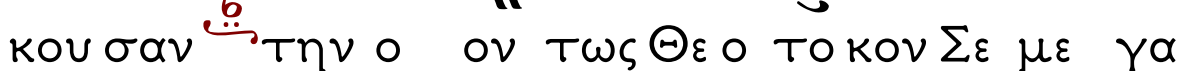
 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

βου με νοις αυ τον

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

 κου σαν την ο ον τως Θε ο το κον Σε με γα

 λυ νο με εν

Σπίχος δ'   **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

 πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ

 των

 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δοξοτεραν α συγκριτως των Σερα

φικτην αδιαφορως Θεον Λογον τε

κουσαντην οοντως Θεοτοκον Σεμεγα

λυνομεεν

Σπίχος ε' ^χ ₆ Καθειλεδυναστας απο

θρονων και υψωσε ταπεινους ₆ πεινωντας

ενεπλησεν αγαθων ₆ και πλουτουν

τας εξαστειλε κενους ₆

^B ₆ Την Τιμιωτεραν των Χερουβικ

και εν δοξοτεραν α συγκριτως των Σερα

φικτην αδιαφορως Θεον Λογον τε

κουσαν ⁶ την ο ον τως Θεο το κον Σε με γα

λυ νο με εν ⁶

Σπίχος στ' ^χ ⁶ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^Δ κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Δ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ

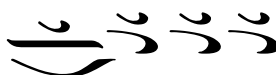
του ε ως αι ω ω νος ^Δ

^B ^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶ την ο ον τως Θεο το κον Σε με γα

λυ νο με εν

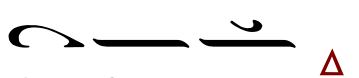
Κανών α', Ὡδὴ θ', τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἦχος πλ. β' . Ὁ Εἰρμὸς

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
δὲ Πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

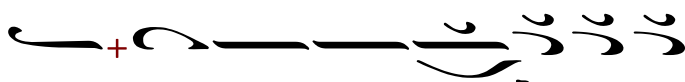
  Θε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να

τον ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα

ταγ μα τα δι α σου δε πα να γνε ω ρα

θη βρο τοις Λο γος σε σα ρκω με νος ον με

γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι

αις σε μα κα ρι ζο με εν

Ἦχος λ' π' Βου

Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα
 κα ριστον και πα να μωμη τον και μη τε
 ρα του Θε ου ημων την τι μι ω τε ε
 ραν τω Χε ρου βιμ και εν δο ζο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο ον
 τως Θε ο το ο ο κον σε με γα λυ υ νο
 με ε εν

*Ἐξαποστειλάριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὅπως ῥυσθείημεν πάντες, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη παῶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν Σταυρώσιμα

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}} \approx \frac{\lambda}{\pi} \approx \frac{\hbar}{\Delta E}$$

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατὰβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

^ΓΧ ^Δ
 Εν τω Σταυρω ω την ελ πι δα κε κτη
 ρ ⁶
 μαι ⁶ και εν αυ τω καυ χω με νος βο ω ⁶ φι
 λ ⁶
 α α αν θρω πε Κυ ρι ε την α λα ζο νει αν
 ρ ^Δ
 κατα βα λε ^Δ των μη ο μο λο γουν των σε Θε
 ον ⁶ και αν θρω ω πο ον ^Δ

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ, προσπαγέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται καὶ καταπεπάτηται τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτυρων ἀγαλλίαμα
τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ
αὐτοῦ ἐκομίσαντο καὶ νῦν ἐν παρρη
σίᾳ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡ
μῶν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τριήμερος ἀνέστης...

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα, θρηνωδοῦσα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

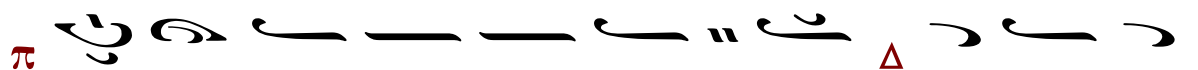
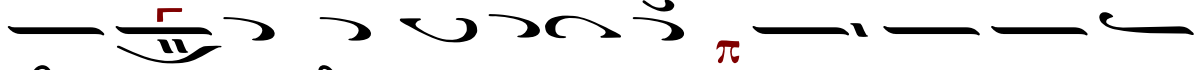
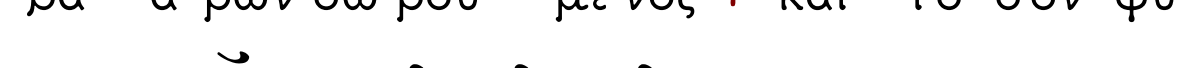
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ♯ Πα'

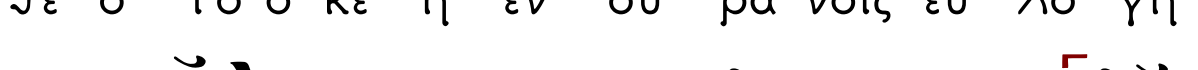
^χ_π^π
ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον
την κλη ρο νο μι αν σου

^π_π νι κας τοις βα σι λε ευ σι
κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π_π και το σον φυ

λα ατ των
δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα ^π_π Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ^χ_π^π^π

α χραν τε

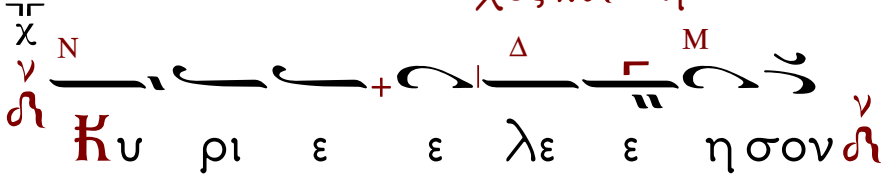
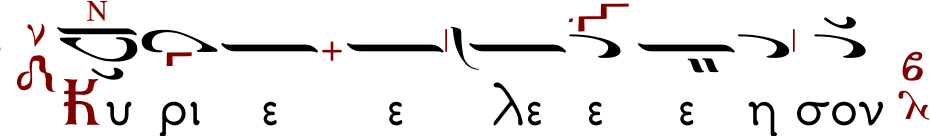
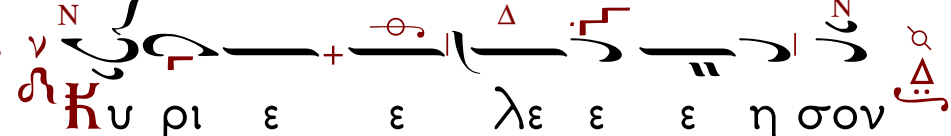
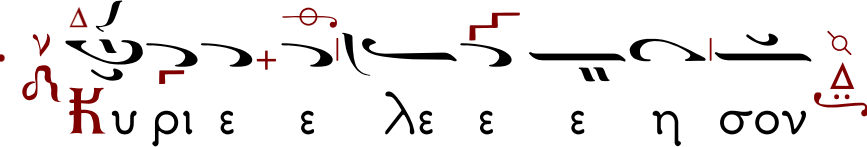
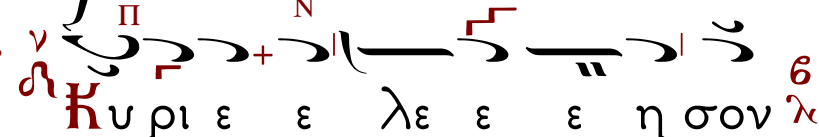
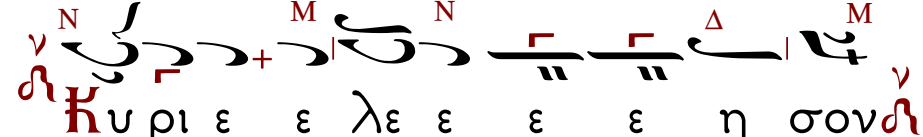
θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο γη

με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε νη

χαι ρε Νυμ φη ανυμ φευ τε ε ε ^π_π

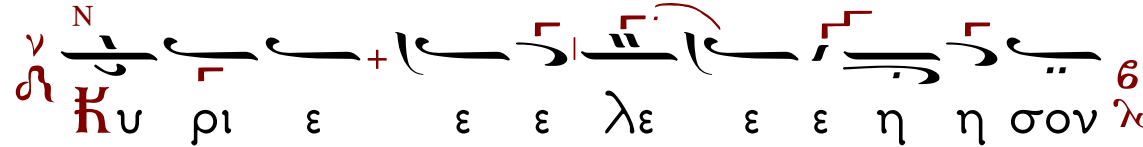
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

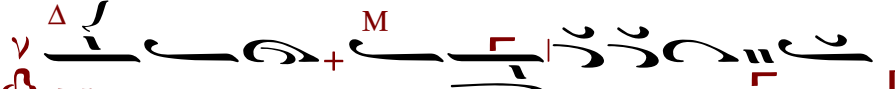
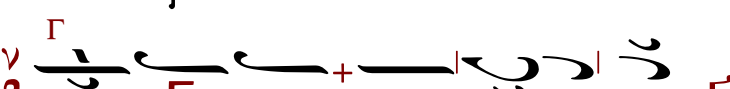
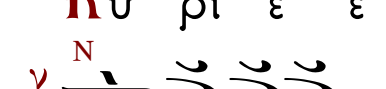
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

 Δ μη ην

Σπχ. α'
 Δ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

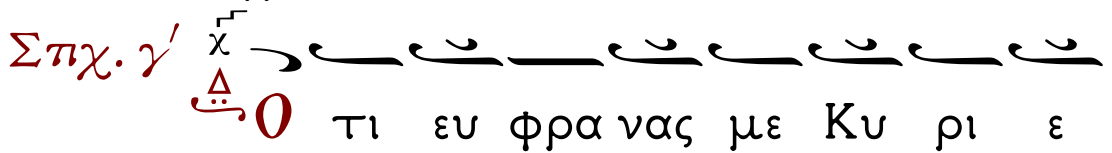
Σπχ. β'
 Του α να γ γε λειν τω πρω ι

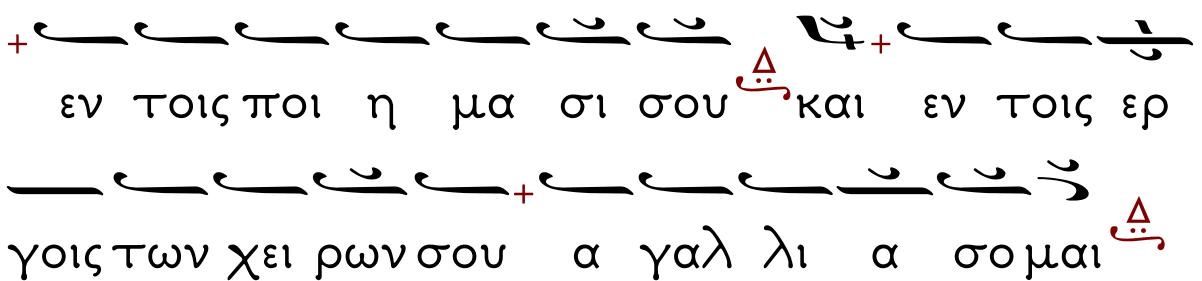
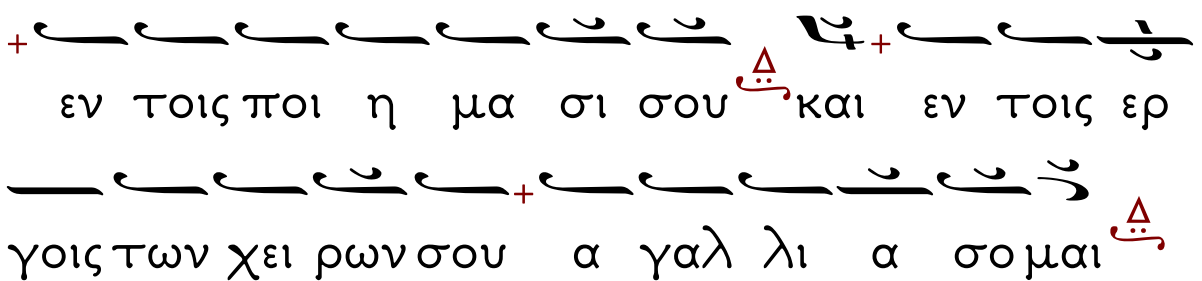
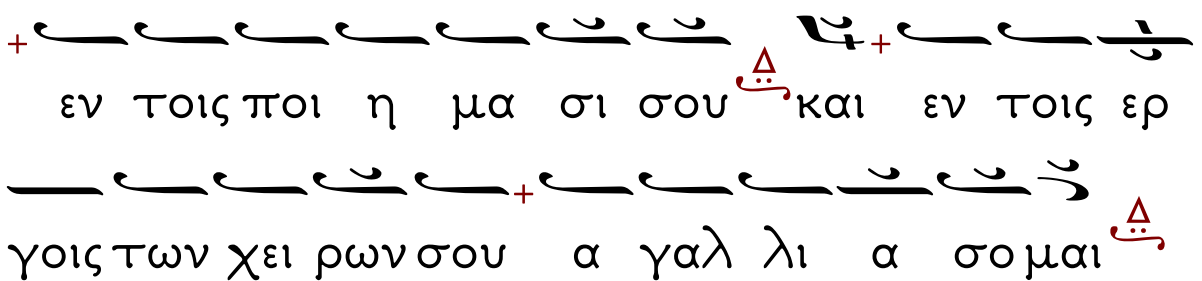

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

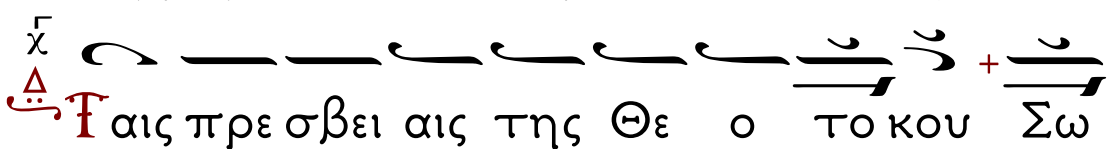
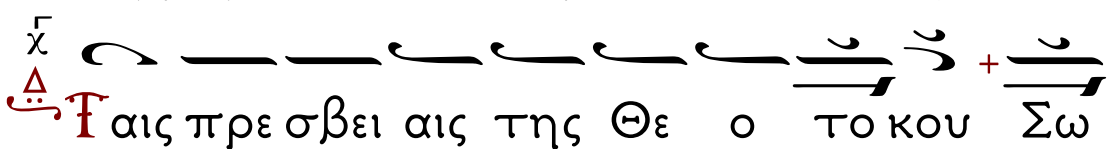

σου κα τα νυκτα

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

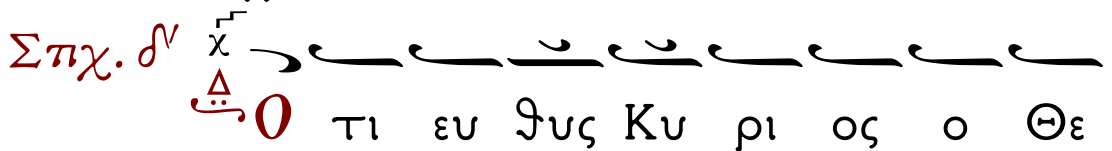
τερ σωσον ημας

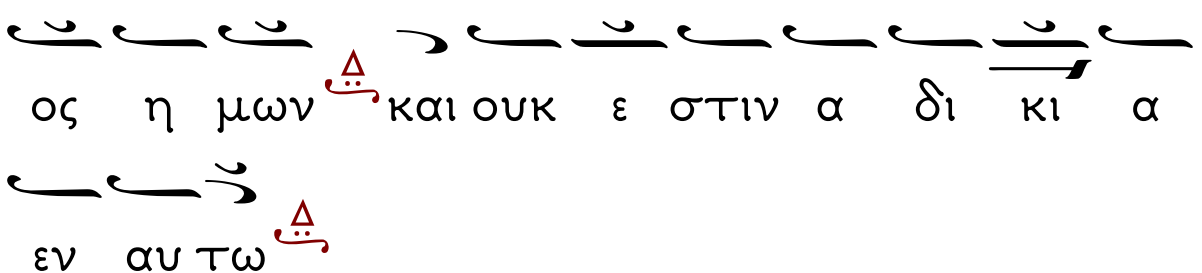
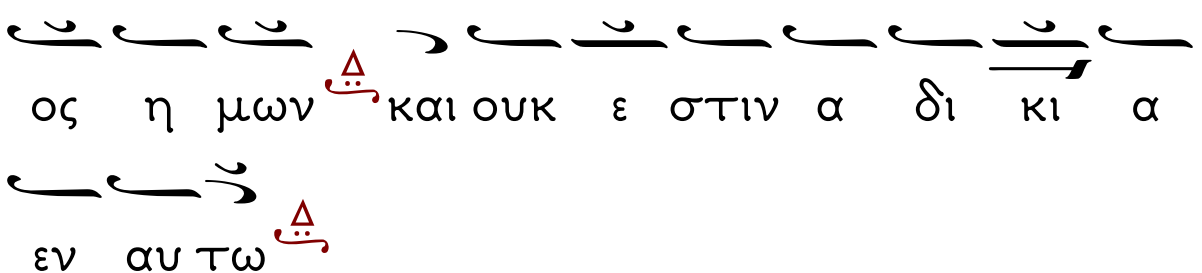
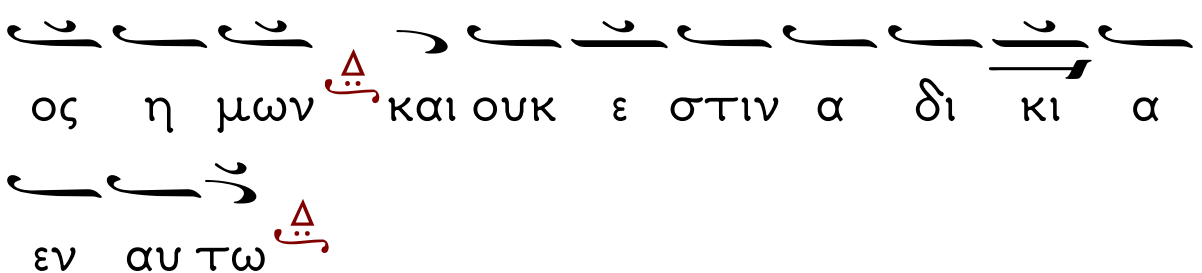
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανas με Κυ ρι ε

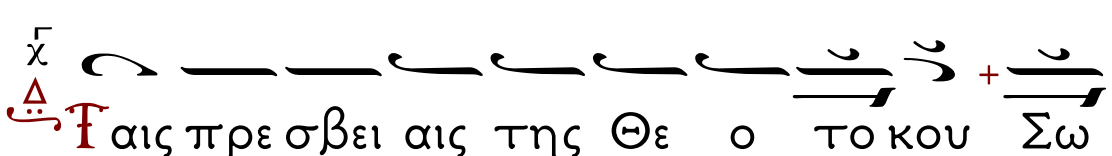
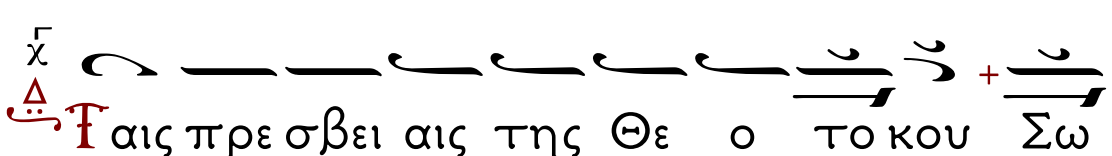
+ εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ
γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

 0 ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

 ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α
εν αυτω

 0 ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταῖον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄμην

Σπχ. α' Ο Κύριος ἐβασίλευ

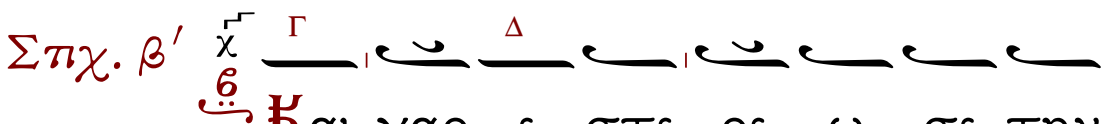
σεν ἐν πρεπείαν ἐνεδυσάτο

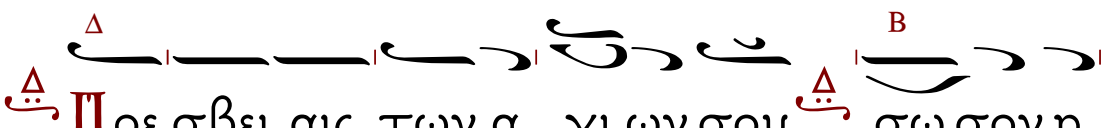
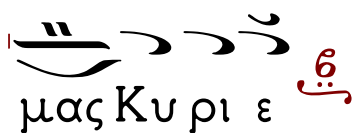
ἐνεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

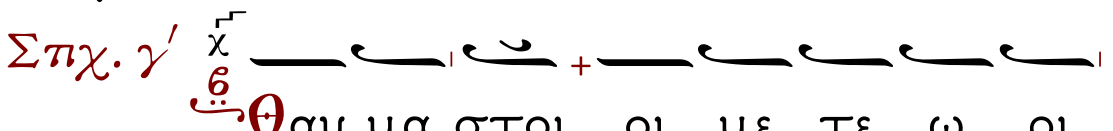
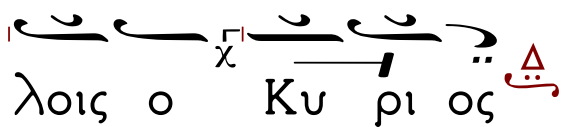
περιέζωσάτο

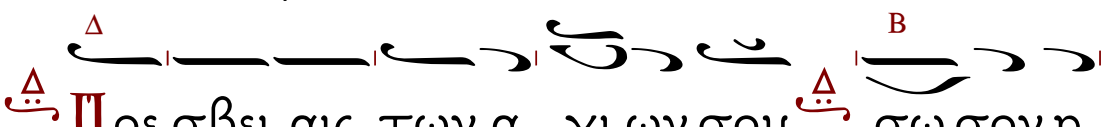
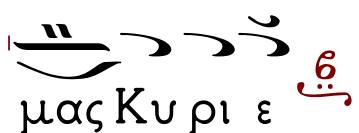
Πρεσβείαις τῶν ἀγγέλων σου σῶσον ἡ

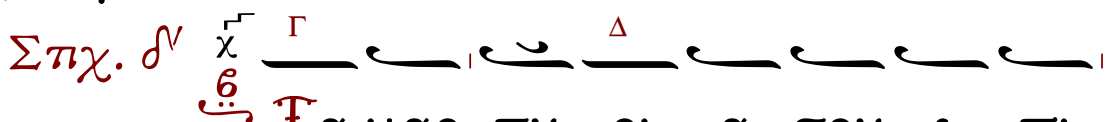
μᾶς Κύριε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α ρ χων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἦχος Δι

Σπχ. α' Γ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

 Γ
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Γ
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γ
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω

μεν Χρι στω **Γ**ω σον η μα αs Υι ε Θε ου

ο εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ♫ Πα

Χ Π
π ρ **Ε**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
π ρ νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην
ο πλονει ρη
η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΕ', ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Καθολικῆς Ἀ' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:21-24, 4:1-11**

Αγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται

ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκεται τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκουμεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν. ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ

ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

τ Hχος λ̇π̇ Π̇α̇

$\chi^{\Pi} \text{ } \overline{\text{K}} \text{ } \rho \text{ } \varepsilon \text{ } + \text{ } \overline{\text{K}} \text{ } \lambda \text{ } \varepsilon \text{ } \eta \text{ } \sigma \text{ } \nu \text{ } \pi$

π
Α
Κ
υ
ρ
ι
ε
ε
ε
λ
ε
η
σ
ο
ν
π

π
 $\text{Α} \overline{\text{Κ}} \upsilon \rho \iota \epsilon \quad \epsilon \quad \overline{\text{Ε}} \lambda \eta \sigma \omicron \nu \text{Α}$

 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

π μ η η η η η ν κ $\ddot{q}$
 $\mathfrak{A}$ $\mathfrak{A}$ $\mu\eta\eta$ η η η η ν κ $\ddot{q}$

Musical notation for the first staff of the hymn. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a series of eighth and sixteenth notes. The lyrics 'Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον' are written below the staff.

Ἔτερον.

π α α α μ η ν π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠὴ Πα Ἐναρμόνιος

Π α Ἐ ν α ρ μ ό ν ι ο ς

 εἰ εἰ εἰς Α γι ο ς εἰ εἰ εἰς Κυ υ ρι

 ι ι ο ς Ι η σου ς Χ ρι σ το ς εἰς δο ξ αν Θε

 ου Πα τ ρ ο ς α μ η ν

Ἦχος Γ'τος

6 λ Γ1 ει ει ει ει εις Α α α α

γι ι ι ος 6 λ ει ει ει ει εις

Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος 6 λ Ι η σους

Χρι ι στος Δ εις δο ο ο ζαν Δ Θε ου Πα τρος

Α α μην 6 λ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φω̣ς το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣
φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θη̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψω̣
ω̣ με̣ ε̣ θα̣ φως̣ το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣ υ̣
νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ βη̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣ η̣

μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω
 ω ων ε εν το ο ο λωω ω ων σου ^{π'} πρε
 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου
 ου Μη η ητρος ^χ και πα αν τωων σου ου
 των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος 4 Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α

Σπύχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ε γω δε ε τα πεινω θην σφοδρα
 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Στίχος. ^Π ^π Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι πα αν των ^π ων αν τα πε δω κε

μει ^π

^π ^Π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Στίχος. ^Π ^π Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Στίχος. ^π ^π Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι
 ι α α α ^π

Στίχος. ^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
 γε τη σε σε ^π

^π **Π** ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι

ι α α α α ^π9

Σπύχος.

^π9 Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π9 και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π9

^π9 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π9 Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π9

Σπύχος.

^π9 Ευ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π9 εν χω ρα ζωων των ^π9

σο ο ο ο μαι ^πα Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Σπύχος.

^πα ε χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^πε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του ^πεν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^πεν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π

^πΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πκαι το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πΑλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πα

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λα
 βομεν Πνεύμα εἰ
 που ρα αἰνόν εὐ
 ρομεν
 πι στίν ἀληθῆ ἀ
 δι αἰρετον Τρι
 α
 δα προσκυνου οὐ οὐν τες αὐ
 τη γαρ
 ἡ ἡμας ἐ
 σωσε ἐ
 ε
 ε
 ε
 εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

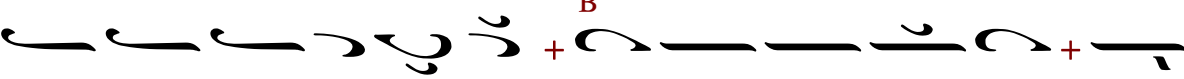
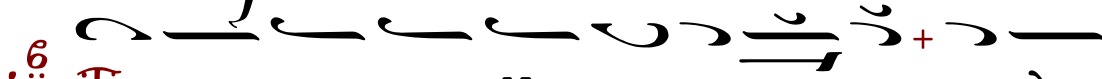
Ἦχος Δι̇ **Ἄ**
 μην ἀμην ἀμην εἰς
 α
 φε σιν ἀμαρτιῶν καὶ
 εἰς ζωήναι
 ω
 ω νι ον

 Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

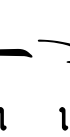
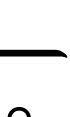
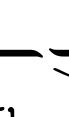
Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 Α α μην **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω
 υε Πά να γι ι α Δε

 εσποινα ἦ υ πο την σκε ε επην σου παντες

 ἦ οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ἦ α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ἦ παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι Δε εσποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι ι

 α των πισ των ἦ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ω Ζω

Ὡς
Ὡς
Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου ἤ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου δυ
ναμαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα τα
ἤ σκε πην ου κε εκ τημαι αι αι ου ου δε που
ου προ σφυ υ υ γω ο α θλι ος ἤ παν το
θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα μυ θι ι

ι αν ουκ ε χω πλη ην σου Δε ε σποι να
του κο ο ο σμου ελ πικς και προ στα σι ι α
των πιστων η μη μου πα ρι ι δης την δε
ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ⁷χ ^z ³

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'}

 νων ^{z'} α πα λλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχου σα ^z

 ε νε ^{z'} σω ζε πο ο λιν και λα ον ^{z'} των

 πο λε μου με ε νων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ^{5,4} ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.